

HARPAGON

Ta fast tjuven! Ta fast tjuven, rövaren, mördaren! Ge mig rättvisa, rättfärdiga himmel!
Jag är förlorad! Man har mördat mig, man har skurit halsen av mig, man har stulit mina pengar! Vem har gjort det? Vart har han tagit vägen? Var är han? Var har han gömt sig? Hur ska jag få tag i honom? Var ska jag söka? Där? Eller här? Vem är det? Stopp! Ge mig tillbaka mina pengar, din skurk! ... Det går runt för mig. Jag vet inte var jag är, vem jag är, vad jag gör. Mina kära pengar, mina kära vänner, de har tagit er ifrån mig! Ni som var mitt stöd, min tröst, min glädje. Allt är slut för mig, jag har inget mer att göra här i livet.

Utan er orkar jag inte leva längre. Jag är färdig, jag kan inte mer, jag dör, jag är död, död och begravnen. Finns det ingen, som vill uppväcka mig från de döda genom att ge mig tillbaka mina kära pengar eller säga mig vem som har tagit dem? Va? Vad sa ni? – Det var ingen.

Vem det än må vara som har gjort kuppen, så måste den ha varit infernaliskt påpasslig. Han valde just det ögonblick då jag pratade med en slyngel. Men jag måste iväg. Jag måste ha tag i polisen och de ska förhöra alla. Alla! Och inte en enda en, som inte ser misstänkt ut, som inte ser ut som en tjuv ska undkomma. Va? Vem är det som mumlar? Vad handlar det om? Om den som har bestulit mig? Vad händer? Är tjuven där? Om ni hört något om vem som är tjuven, så säg det, säg det! Har han gömt sig hos er? – De stirrar på mig allihopa och bara skrattar. Ni har varit med om stölden allihopa! Kom hit, kommissarier, vakter, åklagare, domare, tumskrivar, tänger, galgar, bödlar! Jag ska hänga varenda själ! Och får jag inte tillbaka mina pengar, så hänger jag mig själv till sist!